

POSTANOWIENIE

Dnia 26 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie skazanego **W. K.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 listopada 2025 r.
sygnalizacji obrońcy skazanego istnienia podstaw do wznowienia z urzędu
postępowania zakońzonego
prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 9 lipca 2020 r., II AKa 81/20,
utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie
z dnia 10 stycznia 2020 r., II KK 106/19,
na podstawie art. 542 § 3 k.p.k.

postanowił

stwierdzić brak podstaw do wznowienia z urzędu postępowania.

UZASADNIENIE

Obrońca oskarżonego W. K. złożył na podstawie art. 9 § 2 w zw. z art. 542 § 3 wniosek o wznowienie z urzędu postępowania odwoławczego zakońzonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 9 lipca 2020 r., II AKa 81/20, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 10 stycznia 2020 r., II KK 106/19. Podstawą tego wniosku było zaistnienie w postępowaniu odwoławczym uchybienia określonego przez obrońcę jako uchybienie z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. względnie z art. 439 § 1 pkt 1 k.p.k. polegającego na nienależytej obsadzie sądu odwoławczego. W jego składzie zasiadał bowiem SSA X.Y., który na stanowisko Sędziego SA w Białymstoku

został powołany w procedurze z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej ustawą z 2017 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Złożona sygnalizacja nie mogła okazać się skuteczna. Przypomnieć warto, że zgodnie z treścią uchwały połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020, a także z uchwały 7 sędziów SN z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. I KZP 2/22, wynika, że uznanie iż w sprawie doszło do naruszenia standardu niezawisłości i bezstronności przez udział wskazanego sędziego w składzie sądu powszechnego, oparte być powinno na przesłankach, wynikających z drogi zawodowej sędziego i jego powiązań z przedstawicielami władzy wykonawczej, które stanowiły podstawę odbiegających od standardów awansów lub delegacji do sądu wyższego rzędu. Przeprowadzane w tym zakresie czynności nie mogą przy tym ograniczać się jedynie do stwierdzenia, że dany sędzia uczestniczył w procedurze ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw. Byłoby również niezasadne, gdyby podstawą kwestionowania prawidłowości składu sądu były poglądy sędziego na kwestie związane z praworządnością. Tymczasem w kasacji nie przedstawiono jakichkolwiek okoliczności, które miałyby wskazywać na powiązania wymienionych w zarzucie sędziów z władzą wykonawczą, czy podważać ich bezstronność i niezawisłość. Na marginesie już tylko można dodać, że w toku procesu obrońca nie korzystał z możliwości składania wniosków o wyłączenie ich od rozpoznania przedmiotowej sprawy. Uznać należy, że w sprawie nie ziściła się bezwzględna przesłanka odwoławcza, o której mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady sądu. Zauważyć przy tym trzeba, że regulacja art. 439 § 1 k.p.k. ma charakter szczególny, wobec czego wskazane w tym przepisie uchybienia nie mogą podlegać wykładni rozszerzającej.

W odniesieniu do SSA X.Y., oprócz samego faktu kandydowania na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Białymstoku i negatywnego stanowiska Kolegium SA oraz Zgromadzenia Ogólnego Sędziów Apelacji Białostockiej co do procesu awansowania sędziów, nie podano żadnych okoliczności wskazujących na

jego związek z władzą wykonawczą. Takie okoliczności nie są znane Sądowi Najwyższemu z urzędu, a analiza dotychczas wydanych przez Sąd Najwyższy orzeczeń dotyczących oceny bezstronności i niezawisłości SSA X.Y. prowadzi do wniosku, że przeszedł on ten test w sposób pozytywny (zob. wyrok SN z dnia 25 lutego 2025, IV KK 470/24, postanowienie SN z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 134/23; postanowienie SN z dnia 26 marca 2025 r., IV KO 143/24). Oprócz braku informacji o związkach SSA X.Y. z władzą wykonawczą kluczowe znaczenie miało dla Sądu Najwyższego powołanie go na stanowisko SSA w Białymstoku przed 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/2020.

Mając powyższe Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]